losse nrs / 1,85 – abonneeprijs / 1,60 per nummer – België F 35

WALT DISNEY'S

Donald Duck

Nr. 7 - 1987

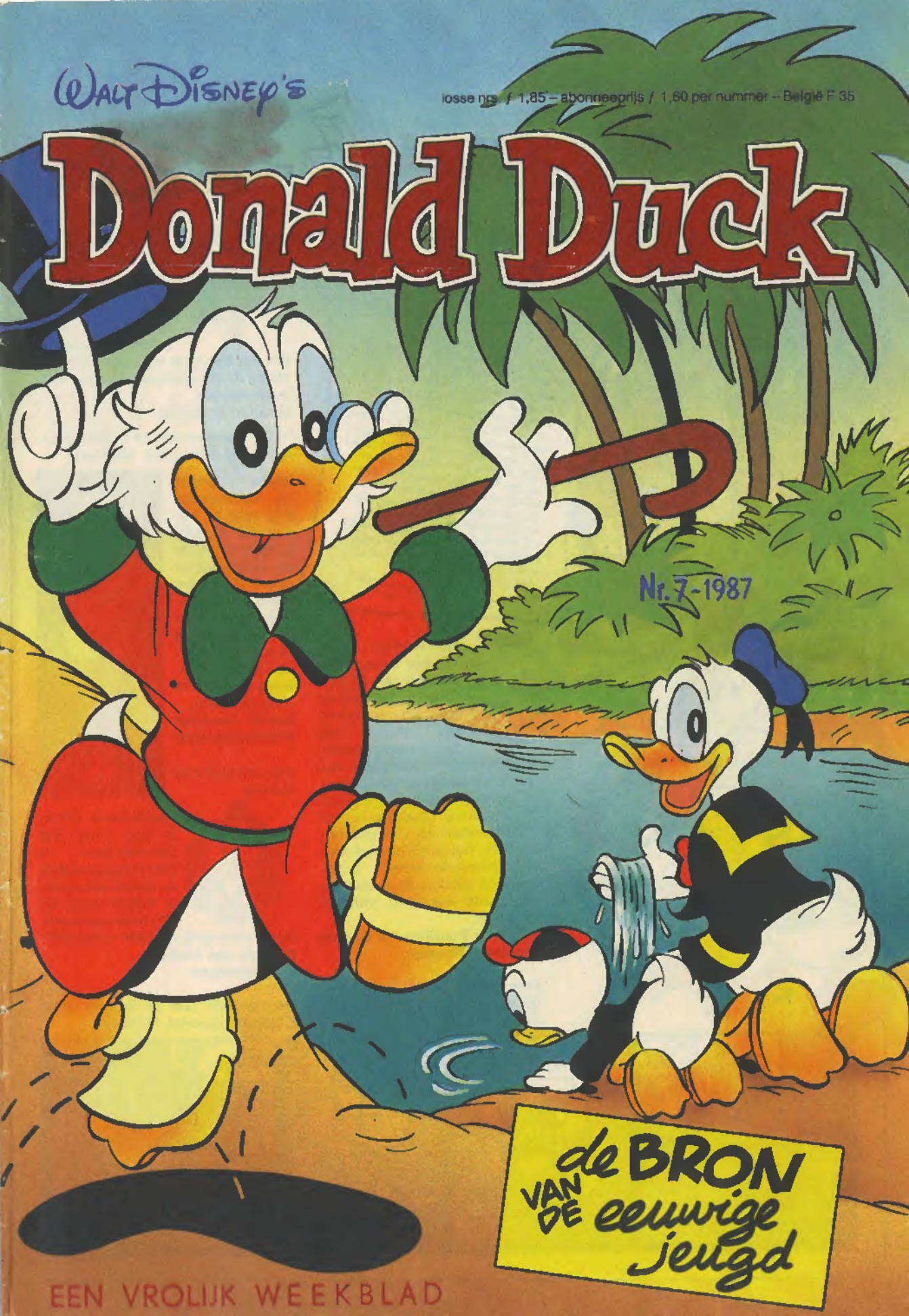

de BRON VAN DE eeuwige jeugd

EEN VROLIJK WEEKBLAD

OOM DONALD'S BRIEVENBUS

POSTBUS 6003
2001 HA HAARLEM

Beste Donald. Wij zijn naar een kolenmijn geweest. Er reden treintjes onder de grond. Want als je moest lopen duurde het wel even voor je beneden was. Net als bij de zeven dwergen die in een mijn werkten.
Maarten Breugem - ?

Klopt, maar vinden ze in die kolenmijn ook diamanten, Maarten?

Beste Donald. Op koninginnedag was er een optocht, waarbij jongens en meisjes mee mochten doen. Je moest verkleed als Disney-figuur gaan. Ik was Oma Duck. We werden in 'n vrachtwagen door het dorp gereden.
Narda Zandvliet
Mijnsheerenland

Wat een leuk pak, Narda!

Ha knetlge Duck. Wij zijn twee lollige meiden van 12 jaar. En dit is de 34e keer dat wij schrijven. Wij hebben iets gaafs meegemaakt. Wij hebben de hoofdprijs van een tekenwedstrijd gewonnen. En onze prijs was dat wij voor f 99,99 snoep mochten kopen! Daar hebben wij van geprotiteerd. En het eindresultaat was: drie gebroken kiezen, 5 gekneusde tanden, 26 gaatjes en een vette rekening van de tandarts.
Hanneke Buurman en Bonnie Joosten - Nuenen

Hmm... deze brief neem ik met 99 korreltjes zout, lollige meiden!

Beste/lieve Duck. Ik ben naar het Omniversum in Den Haag geweest. Je kon in een ruimte kijken waar de film gedraaid werd. Bijna alles ging met een computer.
Natasja van Arnhem
Scheveningen

Ben je daar met je Donald Duck Clubpas geweest, Natasja?

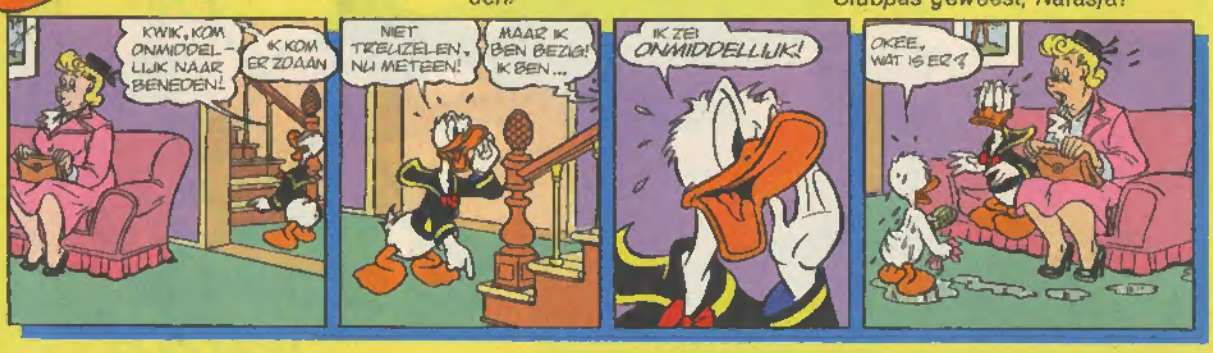

Donald Duck Club

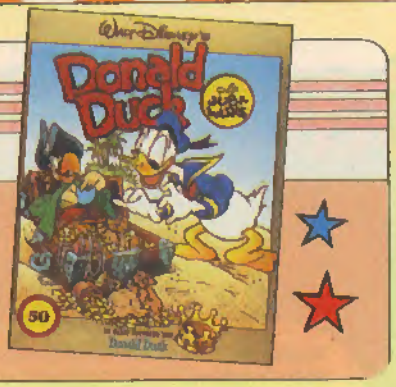

HIEP HIEP HOERA! De Donald Duck Club geeft weer kadootjes weg! Eindigt het nummer op jouw Clubpas met de cijfers 7022? Dan heb je een stripalbum van **Donald Duck als jubilaris** gewonnen! Maak een kopie van je Clubpas, schrijf er je naam en adres op en stuur deze vóór 25 februari 1987 naar de Donald Duck Club, Postbus 6003, 2001 HA Haarlem.

Brief van de week:

Beste Oom Donald. Hoe was het in Tokio? Wij zijn ook naar Japan geweest. Niet het nieuwe, maar naar het oude Japan. Het is er zeer mooi. Als ik later op reis ga, ga ik naar Peru. Ik ga daar op zoek naar een verborgen stad. Ik ben de weg al op de kaart van Peru aan het uitstippelen. Het is er (zo zeggen ze) heel mooi! Als ik in uw weekblad mag komen, stuur ik u een foto waer ik in mijn robottenpak op sta.
Giovanny Schaerlaecken
Kapelle o/d Bos

Robottenpak? Ik zie er anders niks van, maar je krijgt wél de DONALD DUCK BRIEF VAN DE WEEK VULPEN weer je eigen naam in staat gegraveerd!

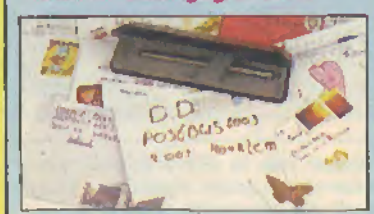

Beste Donald. In Donald Duck nr. 23 -1986 stond een Donald Duck Clubkrant. Er stonden ook bonnen in en die hebben wij gebruikt. We zijn naar Recreatiepark Bospad Hoeven geweest. Het was een hete leuke dag.
Carmen Hendriks – ?

Leuk om dat te horen, Carmen!

LETTERRAADSEL
Bij dit puzzeltje komt er bij elk trapje een letter bij. Je moet de volgende woorden invullen: rivier in Italië - bovenste punt - lamp - trottoir.

Oplossing: deoqe - qode - doq - od

Hoi leuk en allerliefst donzig eendje. Ik heb een gedicht voor u. Hoi, zei de gnoebel. Hallo, groette de knoebbel. Ik eet vanavond mensenslijm. Met heel sterke brandewijn. Ik vind dat zo bijzonder lekker en 't lijkt net snoebbelbekker.
Linda de Graaff – Olsterwijk

Flieber, flubber, gfloebervlies, dit gedicht vind ik heel vies!

Hoi Oom Donald. Ik zit op voetballen. Dat is heel leuk, maar je moet wel tegen een stootje kunnen. Sommige meiden vinden het stom als ik zeg dat ik op voetbal zit. Ik voetbal in een meisjeszevental, bijna een elftal. Er zijn ongeveer vijf jeugdelftallen.
Miranda Huiden – 't Goy

Kom op meiden, wie maken het elftal vol?

Hallo Donald! Toen wij met vakantie op Bali waren, hebben wij de planeet Mars gezien. Hij leek op een ster, maar als je goed keek, zag je dat hij wat roodachtig was. Wij zijn gisteren naar de "PAMERAN" geweest. Dat was een tentoonstelling van de brandweer.
Pieta Twist – Ternate, Indonesië

Tjonge, kon ik vanuit Duckstad Mars maar zien!

Beste lieve Oom Donald. Ik heb iets leuks en verdrietigs meegemaakt. Ik had op een dag een Vlaamse gaai gevonden, hij was nog jong. Hij was uit zijn nest gevallen. Vicky heette de overlevende Vlaamse gaai. Vicky's lievelingseten was meelwormen. Hij is nu groot en kan vliegen. Nu laat ik hem buiten vliegen en hij komt altijd terug als ik kraal. Maar op een keer kwam hij niet terug! Ik was heel verdrietig. Vier weken later zat ik buiten en jippie, ik hoorde Vicky! Hij was het echt. Ik ben heel blij.
Rosita Ponder – Amstelveen

Wat zal jij genoten hebben van het leesverhaal over Kasper de keuw, Rosita.

...krijgt Oom Dagobert 't aan de stok met de Spanjaarden..

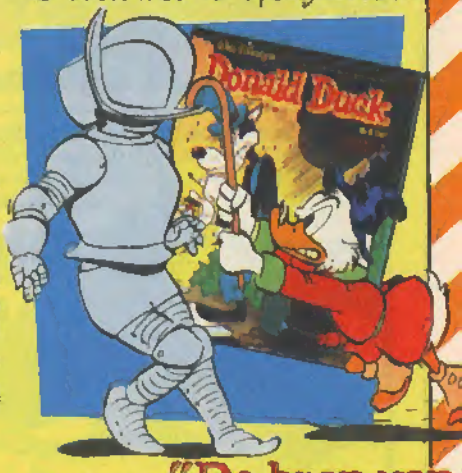

...in deel 2 van **"De bron van de eeuwige jeugd"**

Oom Dagobert en de bron van de eeuwige jeugd

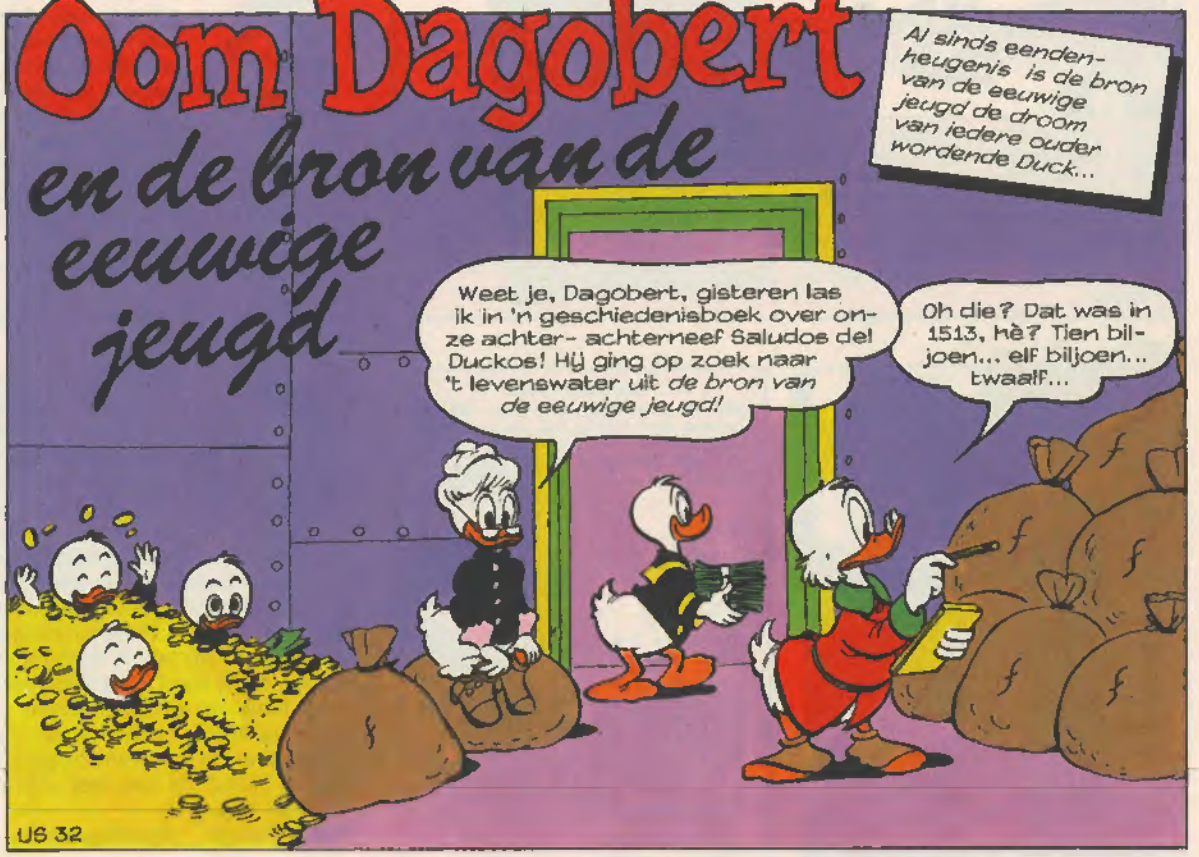

Wat? GROTE GRIJZE GRUTTEN! Die bron zou het kostbaarste bezit ter wereld zijn! Waarom heb je hem niet gekocht?
Omdat ik veertig gulden veel te duur vond! En dat is geen fabeltje!
Ik wist heel goed dat je af en toe gierig en dom was, Dagobert, maar dit slaat werkelijk alles!
Vierendertig biljoen, vijfendertig...
Rustig maar, Oma! Kalm...
Oom Dagobert had er heus wel een goede reden voor!
Hij zal u het hele verhaal vertellen!
Ik ben benieuwd! Wat heb je te zeggen, Dagobert Duck?
Wel, het begon allemaal...
"...toen Donald, Kwik, Kwek en Kwak en ik een paar maanden geleden in Florida waren. Ik had gehoord dat daar grote zaken waren te doen..."
Ik ben in de stemming om een paar STEDEN te bouwen, jongens!
Meneer! Ik ben op zoek naar 'n SPOTGOEDKOOP stuk land! Weet u bij wie ik dan moet zijn?
Jazeker! Bij mij! Ik verkoop het goedkoopste land van Florida!
MAX MODDER VERKOPER VAN GROND
WEEKAANBIEDING 2 HOEFIJZERS HALEN 1 BETALEN
MOERAS MET WATE SCHADE
HECTARES IN ALLE MATEN! VANAF f 19,98
Hier, in de Zomplanden, heb ik een lapje grond in de aanbieding! Voor veertig gulden is het van u!
In 'n MOERAS? Er gaat niet eens een weg naar toe!

Nee, maar wie wil er nou een weg? Hier gebruikt iedereen z'n boot!
Maar ik wil land om een STAD op te bouwen!
Dat kan! Bouw er een dijk omheen, pomp het water weg en u kunt bouwen wat u wilt!
OCEAAN TEGEN BODEM PRIJZEN
STEPEN TEGEN AFBRAAK PRIJZEN
En daarna verkoopt u het stukje land van veertig gulden voor VEERTIG MILJOEN gulden!
Half Florida is op deze manier gebouwd!
Ik wil dat moeras wel eens zien, om te kijken of het geschikt is!
BOS-PAADJES KOOP ZE VOORDAT ZE WEG ZIJN!
Ik betaal u één gulden vooruit! Hou het stuk land tot vrijdag voor me vast!
Okee! Als het u bevalt, betaalt u me vrijdag de rest!
"Even later waren we op weg, in een gehuurde moerasboot..."
Als 't me wat lijkt, bouw ik eerst een klein stadje om te kijken hoe 't loopt!
Stel je 'ns voor hoe moeilijk 't vroeger was om door zulke moerassen te trekken!
Onze achter- achterneef is hier ook geweest, op zoek naar de eeuwige jeugd!
Saludos del Duckos heette hij... misschien noem ik mijn stad wel naar hem...

Hoe herkennen we uw stukje land als we er zijn, Oom Dagobert?
Aan de vorm! In het midden ligt 'n meertje in de vorm van een RING!
Kijk maar 'ns op deze luchtfoto!
Moderne ontdekkingsreizigers ontdekken vanuit de lucht!
Precies! Sinds de dagen van Saludos del Duckos heeft hier niemand meer gelopen!
Later...
Volgens mij komen we nu aardig in de buurt!
Kijk! Dat lijkt wel een dijkje, Oom Dagobert!
Dit is de rand om het ringmeertje! We zijn er!
Het ziet er beter uit dan ik gedacht had!
Er is al genoeg droge grond om op te bouwen!
Dit hier laat ik zoals het is! Het vormt een prachtig STADSPARK!
Een park met een vijver vol roze flamingo's! En op dat eilandje zetten we een standbeeld van Saludos del Duckos!

Dat klinkt geweldig, Dom Dagobert! Dan zeggen we dat dat poeltje de bron van de eeuwige jeugd is! HA! HA!
Het ziet er sprookjes-achtig genoeg uit!
We zetten er 'n paar jongens naast, in zo'n oude Spaanse wapenrusting...
Ja! Dan doen we alsof dat overlevenden zijn van Saludos' leger!
Dat klinkt allemaal wel mooi, maar...
...IEMAND IS JULLIE AL VOOR GEWEEST!
Wat bedoel je, Kwik?
ER STAAN AL TWEE JONGENS IN SPAANSE WAPENRUSTING OP DAT EILANDJE!
Ze duiken weg omdat wij naar ze kijken!
Zouden ze van ons geschrokken zijn?
ZOEFF!
Ik denk dat iemand mij in de maling wil nemen... die Max Modder waarschijnlijk!
Mischien zijn 't kinderen die tijdens 't spelen in 't moeras zijn verdwaald?
HEE! JONGENS! WIE ZIJN JULLIE EN WAT DOEN JULLIE HIER?
Ze geven geen antwoord en laten zich ook niet meer zien...

Loop eens rond 't meer, Kwek! Misschien zie je waar ze zich ver-stoppen!
Kunt u ZELF niet gaan? Ik ben net zo bang als die twee jongens!
Haal liever de opblaasbare reddingboot, Donald! Dan roeien we naar dat eilandje!
Goed, Oom Dagobert!
Ik wil dat bronnetje van dichtbij bekijken! 't Lijkt net of daar iets VREEMDS mee is...
Ik vraag me af of die snuiters al lang op dat eilandje zitten...
Als dat zo is, is het vreemd dat de KROKODILLEN ze nog niet gepakt hebben!
OOM DONALD KIJK UIT!
AAAH!
GRIEBELS! Het is een schande dat dit soort beesten vrij rond mag lopen!
HAP!
Gebruik je adem liever om die boot op te blazen, Donald! Ik wil hier weg vóór dat beest terug-komt!

Voordat ik hier mijn stad bouw, moet ik wat op die krokodillen verzinnen...

Maar eerst eens kijken wat die twee snulters hier uitvoeren!
'n GROENTETUIN! Maar ...dan WONEN ze hier!

Deze tuin is zó goed verzorgd, dat het géén truc van die Max Modder kan zijn om kopers voor de gek te houden!

Die jongens zijn spoorloos verdwenen! Ze zijn zeker naar het vasteland gezwommen!

Ach, die duiken later wel weer op! Nu wil ik wel eens een slokje van dat water proeven!

SLURP

Het... WAUW! Het bruist en het borrelt! Wat een HEERLIJK gevoel! Ik...

Er IS iets met dat water! Ik voel me zo VROLIJK, zo BLIJ, zo ANDERS!
Weet u zeker dat het WATER was? U lijkt wel dronken!

Ik voel m'n reumatiek niet meer! Ik voel me *FIT!* Ik voel me *JONG!* Ik voel... dat ik deze bron moet kopen!
Kom! We gaan terug naar de stad om die negenendertig gulden te betalen!
Moeten we niet eerst die twee jongens zoeken?
Nee! Roep Kwak, dan kunnen we vertrekken!
Kwak?
Waar is Kwak?
Kom op Kwak! Dit is geen tijd om verstoppertje te spelen!
Hij is toch niet door 'n *KROKODIL* gepakt?
Hee! Nu zijn we nog maar met z'n drieën!
En nu nog maar met z'n tweeën!

Er worden hier *RARE STREKEN* uitgehaald! Vlug de boot in, voordat er *NIEMAND* overblijft!
Er zit natuurlijk een *GEHEIM VALLUIK* in dat eiland!
Dan worden m'n neefjes waarschijnlijk in een *GROT* gevangen gehouden!
Maar waarom zou iemand dat doen?
Dat merken we zo! We halen ons gereedschap uit de boot, en dan keren we dat hele eiland binnenstebuiten!
PARADA INGLESA!
Hij zei *"STOP"* in het Spaans! Hij denkt dat wij Engelsen zijn!
Dat ingebikte ventje is zeker bang dat we de marine erbij halen!
Kom op! We pakken hem!
KLAP
BANG
Oh-oh! De boot is lek! Ik heb zo'n voorgevoel dat dit 'n *RAMP* is...
PLOF

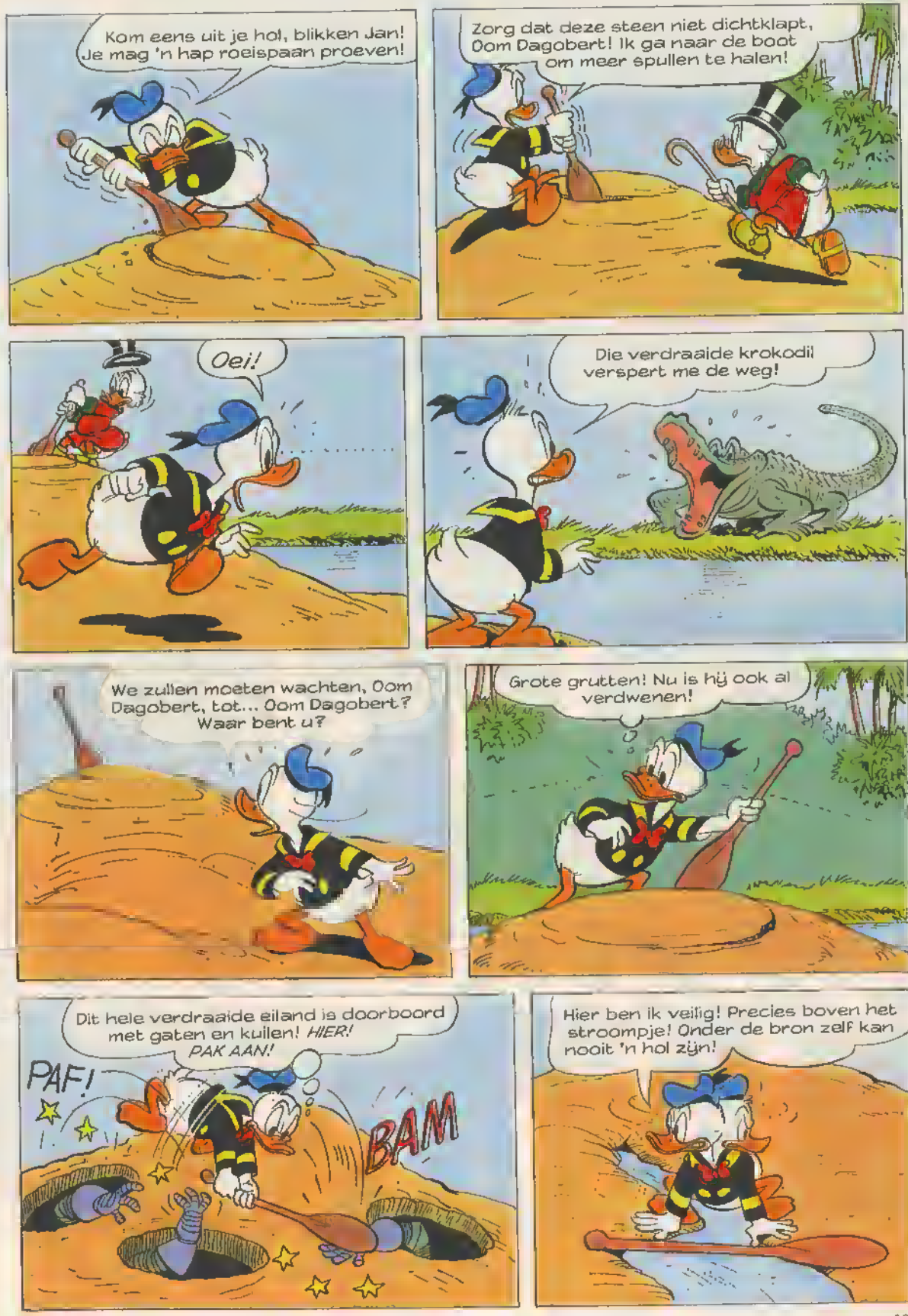

...of dat werkelijk zo is, lees je volgende week!

advertentie

Maak je zakgeld blauw.

Regel je geldzaken zelf met je eigen Junior Blauw Spaarrekening.

Als je 10 jaar bent of onder (maar nog geen 18) kun je op het postkantoor je eigen Junior Blauw Spaarrekening openen. Dan krijg je de enige echte Junior Blauw spaarmap cadeau. Met je eigen Junior Blauw spaarpas, je afrekeningen en je eigen kaarten waarmee je geld kunt storten en opnemen. Met je Junior Blauw Spaarrekening kun je helemaal zelfstandig je eigen geldzaken regelen. Want over je Junior Blauw Spaarrekening hen jij de baas en niemand anders. Slimme spaarders maken hun geld blauw op hun eigen Junior Blauw Spaarrekening. En die open je op het postkantoor.

POSTBANK

PLUTO
Wel verdraaid!
25-6-1939
WOEF! WRAF!
Huh?
Snif! Snif!
Waf?
WRAF! WAF! WAF!
GRRR!
Ziezo! Nu kan ik ongestoord aan mijn nieuwe bot kluiven!
Huh?
WOEF! WOEF!
BAM! KAI! KAI!
KAI! KAI! KAI!

Willie Wortel's PUZZELPAGINA

WILLIE WORTEL GEEFT EEN FEEST VOOR AL ZIJN VRIENDEN EN VRIENDINNEN IN DUCKSTAD. ALS JE WILLIE EEN BEETJE KENT, WEET JE DAT DAT NIET ZOMAAR EEN FEEST IS, MAAR DAT ER IN IEDER GEVAL RAADSELS OP TE LOSSEN ZIJN. DE OPLOSSINGEN LEES JE VOLGENDE WEEK IN DONALD DUCK!

Dit swingt de pan uit, jongens! Is het jullie opgevallen dat we zojuist vier precies dezelfde notenparen hebben gespeeld?

Je danst geweldig, Katrien! Weet je eigenlijk welke ballonnen wij precies vasthouden?

Lieve help! Kijk eens Clarabella, wat daar een vreemd wezen binnenkomt! Als ik snel de punten 1 tot 106 met elkaar verbind, weet ik wat het is!

Gratis eten en drinken! Ik amuseer me hier prima! Ik zou alleen willen dat die jongelui de flessen beter opruimden!

Gelijk heb je, Dagobert! Ik zie maar liefst veertien flesjes in deze zaal!

Volgens mij is Donald gestruikeld terwijl hij ijsjes rondde deelde, ze liggen overal!

Er liggen er tien verspreid, maar dat waren er ook al niet genoeg voor iedereen hier! Hoeveel kwam hij er te kort? 6

advertentie

DE NIEUWSTE POCKET

In deze nieuwste pocket wordt er weer regelmatig geprobeerd Oom Dagobert van zijn rijkdommen te ontdoen. Natuurlijk lukt dat uiteindelijk niet, maar de Zware Jongens komen af en toe gevaarlijk dicht bij hun doel...

f 6,75 Bfr. 130

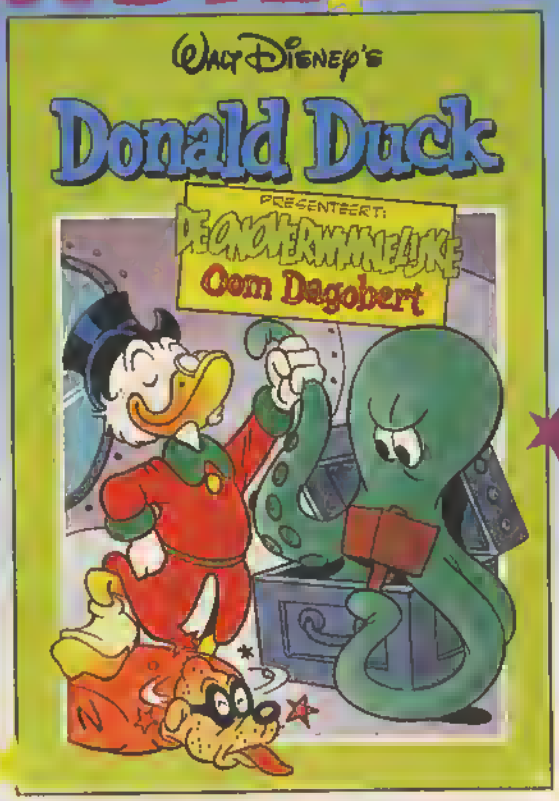

DONALD DUCK
Postbus 6003
2001 HA HAARLEM
Telefoon 023-304304

JE EIGEN NAAMSTEMPEL BIJ DONALD DUCK!

Pelikan

Als je nu een nieuwe abonnee voor Donald Duck weet, verrast Donald Duck je met je eigen naamstempel. Vul de bon in en je krijgt deze unieke Donald Duck stempelautomaat gratis thuisgestuurd!

BON

De nieuwe abonnee is: (in blokletters invullen)

Naam
Straat Nr.
Postcode Plaats
Geboortedatum
Betaling per acceptgirokaart (wordt toegezonden)

0114 AAD1

Handtekening ouder: .....

De bon in een open envelop als brief gefrankeerd sturen naar Donald Duck, Postbus 299, 2000 AG HAARLEM.
Knip je liever niet in het blad? Schrijf dan de inhoud van de bon over en stuur dit op dezelfde wijze naar bovengenoemd adres. Of bel 023-319421.
Voor België: de bon in een gefrankeerde envelop sturen naar Donald Duck, Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen. Het abonnement is ook via de dagbladverkoper verkrijgbaar.

De nieuwe abonnee is opgegeven door:

Naam
Straat Nr.
Postcode
Plaats

Ik ontvang voor het opgeven van de nieuwe abonnee de Donald Duck stempelautomaat.

Hier even op letten: de nieuwe abonnee mag geen abonnee zijn of dit de afgelopen drie maanden zijn geweest. De aktie duurt tot 31 maart 1987. Het kado wordt pas verzonden als de betaling voor het eerste abonnementsgeld binnen is.

Donald Duck kost f 1,60 per nummer. In België 35 fr. Het duurt circa drie weken voordat u het eerste nummer ontvangt.

Gijs Gans
Hee, jij daar, bofferd!
?
Bedoelt u mij, meneer?
Jazeker! Of zie jij meer geluksvogels hier?
Geluksvogel! Ikke?
Nou en of! Want jij bent binnenkort eigenaar van deze goudmijn!
MIJN
Ach, ik hoef geen goudmijn! Van graven word ik moe, en da's slecht voor de eetlust!
GRAVEN? Welnee, 't goud ligt voor 't OPRAPEN!
MIJN
Het is dat ik rode vlekken krijg van al dat goud, anders verkocht ik de mijn nooit!
Mmm... en hoe duur is ie?
Hoeveel heb je bij je?
Ik heb net m'n loon van Oma gekregen...
Dat is precies genoeg! De mijn is van jou!
Nou bedankt hoor, ik ga meteen wat goud rapen!
Heh! Heh! Wat 'n sukkel! En wat 'n geluk dat ik net langs die oude lege mijn kwam!

JOEPIE!
Tjonge-jonge, wat ben ik 'n bofferd!
JN
Wat zullen we nou beleven? Die sukkel zal toch niks gevonden hebben?
Nogmaals bedankt, meneer! Dit is echt 'n goudmijntje!
Slik!
Eh... ik heb me vergist! Ik wil die mijn terug, hier is je geld!
Als ie maar wat goud heeft overgelaten...
Goud? Wie heeft 't nou over goud?
Wat stelt goud nou voor, vergeleken bij wat ik gevonden heb!
Wat? Diamanten, platina, uranium?
Welnee. Blikjes soep en corned-beef, ingeblikt krentenbrood en boontjes in tomatensaus! Ja, die oude goudzoekers wisten wel wat lekker was!
Clit

Deel 1. DE ZEE NEEMT...

De Geest van de Zee

Geschreven door Allard Schröder
Getekend door René Follet

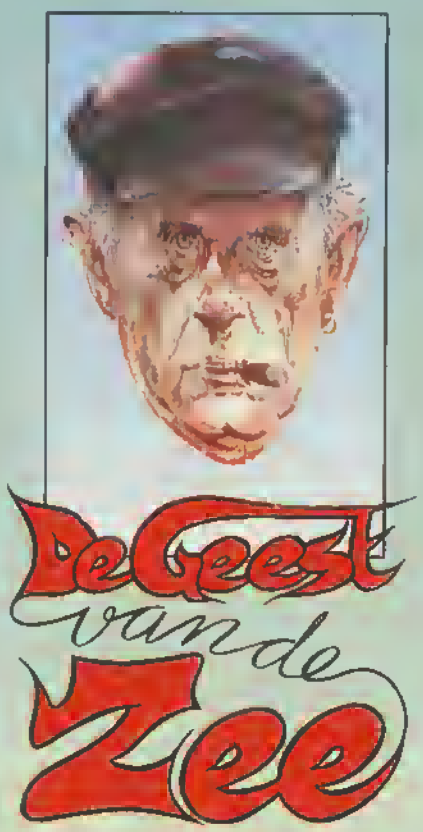

Iedere dag verzamelden de oude vissers van Reiderzijl zich aan het haventje om verhalen te vertellen uit de tijd dat ze nog visten en om uit te kijken over zee. Een enkeling voer wel eens met een visser mee om nog eens mee te maken hoe het was aan boord, maar niemand verlangde echt terug naar het harde vissersleven.

De herfst was dat jaar vroeg gekomen en had het zeewater meer dan eens al aan de voet van de dijk gebracht. Maar toch was het niet elke dag grimmig weer. Af en toe wilde de zon wel door de wolken breken. Het was bij zo'n gelegenheid dat de oude vissers op hun bankje aan de haven iets vreemds opmerkten. Hoewel het windstil was en geen blad zich roerde, leek het alsof de zee niet tot rust wilde komen. Er waren witte kopjes op het wateroppervlak verschenen en golfjes botsten tegen elkaar, alsof het water niet wist welke kant het op moest stromen. Soms leek het weer alsof de zee zo glad was als een spiegel, maar als je goed keek zag je dat het water onder de oppervlakte in heftige beroering was. Maar het meest onrustbarende was dat de zee dof en grauw was en niet glinsterde in het zonlicht. De oude vissers aan de haven kneepen hun ogen tot spleetjes en probeerden achter de oorzaak van het verschijnsel te komen.

"Het komt van de olie die ze illegaal lozen," meende Olle Jan. "Met die smeerlapperij is het allemaal dood in de pot." Zijn buurman schudde zijn hoofd.

"Olie? Welnee, man," bromde hij. "Met olie heb je geen kopjes op de golven."

"Misschien is 't een nieuw soort vuiligheid, dat wij nog niet kennen," opperde een ander.

"Misschien, maar gek is het wel," vond Olle Jan. Er liep een vissersbootje de haven binnen. De netten waren in de mast gehesen om te drogen.

"Grieze Harm is vroeg terug," merkte een van de oude vissers op.

"Harm wordt ook een dagje ouder," zei een bouwvakker, die uit het havencafé was gekomen. "Met een jaartje of wat is 't wel bekeken. Dan blijft hij ook voorgoed aan wal."

"Zou die jongen, hoe heet hij ook al weer..." Olle Jan zocht zijn geheugen af.

"Wietse."

"Ja, die. Zou hij zijn schip overnemen?"

"Die snotaap?" snoof de oudste van het stel. "Die is amper zestien. Die mag nog niet eens autorijden, laat staan dat ie met een schip de zee op kan." De bouwvakker knikte afwezig. Iets had zijn aandacht getrokken. "Zien jullie dat?" zei hij. "D'r is wat met de zee. Wat zou dat zijn? Er zit geen licht in."

"We hebben 't ook gezien," bromde Olle Jan. "Het is allemaal dood in de pot."

Het vissersschip meerde af. Een jongen van een jaar of zestien sprong aan de wal en legde het scheepje vast. Olle Jan stond op van het bankje en kuierde naar de kade. "Jullie zijn vroeg terug," merkte hij op.

" 'n Goeie vangst gehad?"

De jongen haalde zijn schouders op.

"De lier werkte niet," antwoordde hij. "We konden geen meter net uitzetten."

"Grieze Harm heeft ook nooit mazzel," mompelde Olle Jan, meer tegen zichzelf dan tegen de jongen. Grieze Harm voegde zich bij hen.

"De motor van de lier is naar z'n mallemoer," zei hij terwijl hij zijn handen aan een dot poetskatoen afveegde. Hij was een forse man met handen vol littekens. Zijn verweerde gezicht stond altijd somber en in zijn ogen viel meestal een vleugje achterdocht te lezen.

Grieze Harm kende het leven en hij wist dat hij er weinig goeds van te verwachten had. Hij propte de dot poetskatoen in zijn achterzak en wenkte de jongen.

"Kom Wietse," zei hij kortaf. "We moeten de liermotor aan wal hijsen." Olle Jan keerde terug naar het bankje aan de haven.

"Ik snap niet waarom Wietse met die zuurpruim vaart," bromde hij terwijl hij een stuk pruimtabak afbrak en in zijn mond stak.

Grieze Harm had weinig geluk in zijn leven gekend. Van kindsbeen af had hij zich lopen afbeulen, maar veel had hem al die moeite niet opgeleverd. Nog altijd woonde hij in het kleine, inmiddels bouwvallige, huisje, dat hij vijftien jaar geleden van zijn vader had geërfd. Terwijl om hem heen de wereld veranderde, de mensen auto's en televisietoestellen kochten, leek het alsof in zijn leven de tijd stil was blijven staan. Nog altijd at hij bruine bonen of ondermaatse vis van hetzelfde gebarsten bord dat zijn moeder hem vijftig jaar geleden ook had voorgezet met bruine bonen of vis. Terwijl anderen met vakantie naar Spanje of Griekenland gingen, kwam hij niet verder dan zijn jaarlijkse uitstapje naar Groningen op de achtentwintigste augustus, wanneer daar feest werd gevierd. Sinds kort hielp Wietse hem een paar dagen per week. Hijzelf kon het zware werk niet zo goed meer aan. Zijn rug werd wat stijver en hij had steeds vaker last van jicht.

Wietse was een opgewekte knaap die Grieze Harm graag een handje hielp. Niet omdat hij zo graag visser wilde worden, zijn droom was een eigen werkplaats of garage te hebben. Al de diploma's die daarvoor nodig waren had hij, op één na. De visserij was zo'n beetje een bijverdienste, want veel brood zat daar toch niet meer in. In zijn hart gaf Grieze Harm hem gelijk. In zijn plaats had hij hetzelfde gedaan. Met enige jaloezie keek hij naar zijn hulpje. Die jongen heeft nog een heel leven voor zich, dacht hij bitter, terwijl ik oud en versleten ben. Zijn boot roestte, en nu had zijn lier het ook al begeven.

Op de kade klonk een vrolijke meisjesstem. Grieze Harm keek op van zijn kapotte lier. Een meisje van Wietses leeftijd zette haar brommer tegen het café en rende naar het haventje.

"Daar heb je Margje," zei Grieze

Harm zuur tegen Wietse. De jongen kreeg een kleur en keek de visser vragend aan. Grieze Harm boog zijn hoofd.
"Ga maar even naar haar toe," zei hij, "maar maak het niet te lang." Vrouwen waren er nooit geweest in het leven van Grieze Harm. Hij was nooit in de gelegenheid geweest met een vrouw kennis te maken en op zee kwam je ze niet tegen.

Twee dagen later was de lier opgelapt en voeren Grieze Harm en Wietse weer uit. Nog altijd was de zee dof en onrustig, maar de vangst viel niet tegen en Grieze Harm schonk verder geen aandacht aan het vreemde schijnsel. Tegen de middag werd het laag water. Grieze Harm zette zijn schip aan de grond en zei tegen Wietse dat hij hem moest wekken wanneer het vloed werd. Wietse knikte. Hij was bezig de garnalen van de laatste trek te koken. Harm draaide een sigaret en ging op de achtersteven tegen de stuurhut zitten. Het water aan zijn voeten bewoog onrustig. Grieze Harm merkte het niet. Hij kon nauwelijks zijn ogen openhouden. Hij werd tegenwoordig snel moe. Hij gooide zijn sigaret weg. Zijn hoofd zakte op zijn borst. Even later sliep hij.

Grieze Harm droomde. Hij droomde dat hij op de achtersteven van zijn schip zat. Aan zijn voeten bewoog de zee onrustig. Plotseling vormde er zich een heftige draaikolk, die snel overging in een werveling van opstuivend water. Uit het schuim kwam een kwikzilverachtig mannetje te voorschijn dat over het water danste alsof hij geen gewicht had. Hij bestond uit fijne waterdruppeltjes. Hij was blauw en grijsgroen van kleur en zijn ogen glansden als saffieren.
"Wie ben jij?" vroeg Grieze Harm verbaasd. Het wezentje antwoordde niet. Het schoot razendsnel over het water alsof het iets zocht.
"Hier is hij niet. En hier ook niet..." mompelde het, met een eigenaardig ruisende stem. Plotseling merkte het dat Harm hem gadesloeg.
"Heb je mijn zoon gezien?" vroeg het wezentje aan Grieze Harm. De visser schudde het hoofd.
"Sinds een paar dagen is hij spoorloos," zei het wezentje triest.
"Wie ben jij?" herhaalde Grieze Harm zijn eerdere vraag. Het mannetje bleef abrupt staan. Het was gehuld in een fijne nevel van waterdruppeltjes.
"Ik ben de Geest van de Zee," antwoordde hij. "Ik ben het water en het water ben ik." Er verscheen een droevige blik in zijn ogen.
"Heb je echt mijn zoon niet gezien?" vroeg de Geest. Grieze Harm schudde zijn hoofd.
"Hoe ziet hij eruit?" informeerde hij.
"Hij is jong en in de kracht van zijn leven," antwoordde de Geest van de Zee. "Hij is een glinsterende jongen, sterk als het licht, sneller dan water en hij kan dansen als geen ander." Grieze Harm begreep niet veel van deze beschrijving. Zelfs wanneer hij die wel had begrepen dan had hij het vreemde wezen niet kunnen helpen. De Geest van de Zee keek hem onderzoekend aan, alsof hij te weten wilde komen wat voor mens Grieze Harm eigenlijk was.
"Als je mijn zoon niet weet te vinden, breng me dan iemand anders. Iedereen is goed, want ik ben zo alleen." Het wezentje keek hem sluw aan. "Wil jij mijn zoon niet worden?" Grieze Harm schudde zijn hoofd. "Zeg me dan wat je wilt. Alles kun je krijgen als je me van mijn eenzaamheid bevrijdt." Hij keek droevig naar de visser en zijn ogen werden grijs van verdriet. Toen verdween hij even raadselachtig als hij was gekomen. Zo was de droom van Grieze Harm.

Hij werd wakker en streek over zijn voorhoofd. "Geld mag je me geven, Geest, zodat ik nooit meer met dit onzalige schip de zee op hoef," mompelde hij. Ineens schrok hij van zijn eigen woorden. Wat zat hij nu te raaskallen? Aan zijn voeten woelde het water onrustig.
"Het was maar een droom," zei hij hardop tegen zichzelf, maar helemaal zeker was hij daar niet van. Hij boog zich voorover naar het water.
"Ben je daar nog, Geest?" vroeg hij fluisterend. Bij wijze van antwoord kreeg hij een plens water in zijn gezicht.
"En, geldt je aanbod nog? Kan ik alles krijgen wat ik wil?" Hij deinsde achteruit omdat hij opnieuw een plens water verwachtte, maar dit keer kwam het antwoord met de wind. Een plotselinge vlaag deed het water huiveren.
"Alles geef ik je," ruiste de wind.
"Ik ben zo alleen."
"Wat was dat?" vroeg Wietse, die achter de visser was komen staan. "Waarom kijkt u naar het water?" Geschrokken richtte Grieze Harm zich op.
"Niets... eh... ik..." stamelde hij. "Ik dacht dat er iets met het roer was."
"Zal ik even gaan kijken?" bood Wietse aan. Zonder het antwoord van de ander af te wachten begon hij zijn bovenkleren uit te trekken.
"Nee," fluisterde Grieze Harm

hees. "Niet doen." Hij had luider willen praten maar het was alsof iemand zijn keel dichtkneep. Als verstijfd volgde hij Wietses bewegingen. De jongen liet zich tot zijn borst in het water zakken en waadde naar de achterkant van het schip.
"Daar komt je nieuwe gezelschap, Geest," fluisterde Grieze Harm tegen de zee. "Het is weliswaar niet je zoon, maar hij is jong en sterk. Alleen weet ik niet of hij dansen kan." Plotseling ontstond er hevige beroering in het water. Een golf rees op uit zee en omhelsde de jongen als een reusachtige hand. Voor Wietse begreep wat er gebeurde, was hij in de diepte verdwenen. De zee was een heksenketel. Zij siste en kolkte en stroomde daarna weg naar open water. Het schip kwam plotseling op het droge te liggen en Grieze Harm moest zich stevig vastgrijpen om niet overboord te vallen.

Even onverwacht als het was begonnen hield het woeden van het water op. Minutenlang stond Grieze

Het wezentje schoot razendsnel over het water alsof het iets zocht.

Harm naar de weer gekalmeerde zee te kijken. Toen strompelde hij naar de stuurhut en startte de motor.

Het nieuws van Wietses verdwijning ging als een lopend vuurtje door het dorp. Keer op keer moest Grieze Harm uitleggen wat er was gebeurd. "Het kwam door de lier die we gisteren gerepareerd hebben," verklaarde hij. De oude vissers knikten instemmend. Ze hadden zelf gezien dat 't ding stuk was. "Vanmiddag begaf ie het wéér," vervolgde Grieze Harm zijn verhaal. "Wietse zei dat hij 'm wel zou repareren. Die jongen knoeide nu eenmaal graag aan motoren. Ik ging een dutje doen. Even later werd ik wakker omdat ik de motor van de lier hoorde aanslaan. Plotseling hoorde ik dat de motor op hol sloeg. Ik ging kijken en ik zag net hoe een van de hijsbomen waarmee we de netten uitzetten tegen Wietses achterhoofd klapte en hem overboord sloeg. Ik was verlamd van schrik. Toen de jongen weer bovenkwam, had de stroming hem al meer dan twintig meter meegenomen. Daarna heb ik hem niet meer gezien. Ik heb nog een uur de geul afgezocht met de motorvlet, maar hij was spoorloos."

De toehoorders zwegen. Iedereen wist hoe verraderlijk de stroming op sommige plaatsen kon zijn. Het was niet de eerste keer dat zo iets was gebeurd. De politie zag dan ook geen aanleiding om Grieze Harm nog verder aan de tand te voelen. Men was ervan overtuigd dat het een ongeluk was geweest. En dat was toch ook zo? hield Grieze Harm zich voor. Wat als hij over zeegeesten was begonnen? Ze hadden hem dan toch meteen voor gek verklaard? Op deze manier, met dat verhaal over die lier, was het veel beter...

Er vond geen begrafenis plaats omdat Wietses lichaam spoorloos bleef. Margje was ontroostbaar. Ze had veel om Wietse gegeven, al had ze hem dat nooit met zoveel woorden gezegd. Dikwijls stond ze aan het haventje naar de doffe zee te staren, want het water wilde nog altijd niet glinsteren. Zelfs Mal Mans was onder de indruk.

Mal Mans was niet helemaal goed snik. Hij woonde bij zijn blinde moeder aan de dijk. De hele dag was hij bij de vloedlijn te vinden waar hij liep te jutten. Hoe Mal Mans ook zocht, hij vond geen spoor van de drenkeling. Dat deed hem veel verdriet, want Mal Mans vond Wietse aardig.

Grieze Harm voer niet meer uit om te vissen. Sinds de verdwijning van Wietse was hij de zee met andere ogen gaan bekijken. Hij was er bang voor geworden. Toen hij na enkele weken een beetje bekomen was van de schok, begaf hij zich naar de sigarenboer en vulde voor het eerst van zijn leven de lotto in.
De zondag daarop had hij ze alle zes goed.

Volgende week: DE ZEE GEEFT

Madam Mikmak
Het is lang geleden, dat ik bij Hortensia op bezoek ben geweest!
H85210
Wat vreemd! Ze is niet thuis en haar bezem staat er nog!
Dan moet ze in de buurt zijn! Zonder bezem kan ze niet vliegen en ze is te lui om te lopen!
OEF!
SKWIEK! SKWIEK!
Wat zit deze stoel lekker! Hij is vast nog nieuw!
KREUN!
WIEK!
Hm! Ik wist dat schommelstoelen kraakten, maar dat ze kreunden?
STEUN! Kun je niet ergens anders gaan zitten, Makkie?
Allé vleermuizen nog aan toe! HORTENSIA!
Niet zo wiebelen!
Laat me raden, je hebt 'n verkeerde spreuk gebruikt en jezelf veranderd in 'n schommelstoel!
Dat blijft toch wel onder ons, hè?

Zonder handen is het moeilijk om er 'n toverboek op na te slaan!
Ha! Ha! Wat 'n mop! Die spreuk moet ik zien!
Dit is 'm vast! AMMER JAMMER JOOL EN JOEL, STRAMMER KLAMMER LUIE STOEL!
VOOR DE MODERNE
NEE MIKMAK! NIET UITSPREKEN!
Zucht! Dat krijg je ervan!
Slik!
Maar gelukkig ben IK 'n ARMstoel!
HOKUS POKUS PILATUS BOENWAS...
Wacht even, Mak ...
Verdraaid! Nu ben ik weer 'n TWEEZITSBANKJE!
Poeh! Wat dacht je van mij?
Zo is het genoeg geweest! Zoek de juiste spreuk op, Hortensia!
En snel een beetje!
Je kunt toch beter een boekenstandaard zijn dan 'n...
PLOEF!
...SCHEMERLAMP, wilde ik zeggen!
Dat boek maakt me LAAIEND van woede!
NEE! M'n toverboek! Niet doen!
Skruntsj!
Dat boek is de schuld van alles!
KOESJ!

Dat hadden we eerder moeten bedenken! Als je 'n toverboek ver-, brandt worden alle betoveringen ongedaan gemaakt!
Net als in sprookjes!
Griebeltjes! Het ziet er naar uit dat het in werkelijkheid toch anders gaat!
En we hebben geen toverboek meer!
Hi! Hi! Hortensia op een onverwoestbaar eiken onderstel!
Je vergist je! Kijk eens wat ik in mijn laatje vind!
Oef! Ik was al bang dat ik last van houtwurm zou krijgen!
Hopelijk vertelt dit boek WEL hoe we een eind aan dit gedoe moeten maken!
Graag! Ik heb geen zin om verder als schoolbankje door het leven te gaan!
Ja hoor! Hier staat het! De formule moet achterstevoren worden uitgesproken!
Tsss! Dat is zeker geschreven door een van die MODERNE tovenaars!
'n Ogenblikje nog, Hortensiaatje! Dan is alles weer bij het oude!
LEOTS EIUL REMMALK REMMARTS, LEOJ NE LOOJ REMMAJ REMMA!
Wat spannend! Ik kan nauwelijks wachten!
POEF!
Dat is de laatste keer dat ik een toverboek in de uitverkoop heb gekocht! Wat is het toch fijn om gewoon te zijn!
Zeg dat wel!
Uit

Johanna

De strijd om 's-Hertogenbosch

tekst: Paul Deckers
tekeningen: Piet Wijn

De Spanjaarden hebben het kasteel van Johanna's ouders in beslag genomen. Haar vader geeft de strijd niet op...

ZO LEUK IS HET ANDERS NIET. ONDER ANDERE OMSTANDIGHEDEN ZOU IK GRAAG NAAR MAURICK GAAN, MAAR NU...
EN ZO...
WE RIJDEN LANGS BOUVIGNE, ONS OUDE KASTEEL. IK WIL HET NOG EEN KEER ZIEN VOOR WE WEGGAAN.
JE VADER HEEFT HET LATEN BOUWEN TOEN WE TROUWDEN. EN NU ZIJN DE SPANJAARDEN ER DE BAAS.
OH, ALS JE VADER MAAR NIETS OVERKOMT. HET IS AL ERG GENOEG OM ZONDER BEZITTINGEN BIJ M'N BROER OM ONDERDAK TE MOETEN VRAGEN.
KOM, MAMA, ZO ERG ZAL HET TOCH NIET ZIJN? HET IS TOCH LIJWEIGEN HUIS DAAR? STOP NOU MET HUILEN...
HET IS EEN LANGE, LANGE WEG NAAR MAURICK EN DE NACHT VALT SNEL...
5

PAS LAAT OP DE AVOND KOMEN JOHANNA EN HAAR MOEDER AAN BIJ KASTEEL MAURICK. HET IS AL JAREN IN HET BEZIT VAN DE FAMILIE HEYM. JOHANNA'S MOEDER IS ER ZELFS GEBOREN...
LAAT MIJ HET WOORD MAAR DOEN, JOHANNA. IK WIL NOG NIET TE VEEL OVER JE VADER VERTELLEN...
MEVROUW GOESSEN! WAT FIJN OM U WEER TE ZIEN!
ZO, ANTON! JIJ NOG STEEDS HIER?
HEER HENDRIK! DE OUDE MEESTERES IS TERUG! UW ZUSTER, MEVROUW GOESSEN. EN HET NICHTJE IS ER OOK BIJ.
WEL WEL WEL!
GEGROET, ZUSJE! IK HAD AL GEHOORD DAT JULLIE JE KASTEEL WAREN KWIJTGERAAKT. JE MAN HAD BETER MOETEN WETEN DAN MET DE GELTZEN MEE TE VECHTEN...
... HIJ HAD ZICH BIJ DE SPAN-JAARDEN MOETEN AANSLUITEN, ZOALS IK. MAAR GENOEG DAAROVER. KOM BINNEN, IK ZAT NET TE ETEN.
DANK JE HENDRIK!

WORDT VERVOLGD

advertentie

DONALD DUCK: OM TE LEZEN EN OM TE **BEWAREN!**

Eindelijk zijn ze er dan! Donald Duck verzamelbanden! Geen losse rondslingerende Duckies meer, maar een half jaar D.D. (26 nummers) keurig netjes bij elkaar in je boekenkast! Dank zij de vrolijk gekleurde verzamelband!

De Donald Duck verzamelband kost f 14,95 en is te bestellen door het geld over te maken op gironummer 9229 t.n.v. Medianet BV, Extra Uitgaven, Haarlem. Vermeld duidelijk "Donald Duck verzamelband". Je kunt 'm trouwens ook bij de bladenman kopen. Voor België: Bij de verkoper of 285 F storten op postrekeningnummer 000-0083405-82 van T.U.M. (I.U.M N.V.), Antwerpen. (Vermeld duidelijk "Donald Duck verzamelband"!)

Al die losse nummers... wat een zootje!

HANDIG EN MOOI... JIJ BLIJ, MOEDER TEVREDEN!

advertentie

DIT KRIJG JIJ VAN TINA...

...als je nu 'n abonnement neemt. Een maxi-bureau in een mini-doosje, met o.a. een nietmachine, een schaar, gekleurde paperclips een gummetje en nog veel meer.

Bovendien rolt TINA dan vanzelf elke week in je brievenbus. Dan hoef je niets meer te missen van al die complete strips, spannende en vrolijke vervolgverhalen, mode, pop, de Malle Meiden post

Tina, stripblad voor meisjes!

Wil je het snel regelen, bel dan 023-319421

BON Ja, Ik neem nu een kwartaalabonnement op Tina (kosten ƒ 20,80).

Naam: _____

Straat: _____ Nr.: _____

Woonplaats: _____ Postcode: _____

Geboortedatum: _____ 0071 AAA

Betaling vindt plaats per acceptgirokaart.

Als welkomstcadeau ontvang Ik: 1. ☐ Maxi bureau
2. ☐ een éénmalige korting van ƒ 5,–

Knip de bon uit en stuur 'm op naar Tina, Postbus 299, 2000 AG Haarlem. De nieuwe abonnee mag de afgelopen drie maanden geen abonnee zijn geweest. Het cadeau wordt verstuurd nadat de betaling bij ons is binnengekomen. Maak nog geen geld over, de rekening volgt. WOON JE IN BELGIË? Stuur den deze bon in een gefrankeerde envelop naar, Tina, Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen of geef hem aan de weekbladverkoper. Deze aktie duurt tot 31-12-'87. Prijswijzigingen voorbehouden. Tina kost ƒ 1,60 per nummer.

Donald Duck Een vrolijk weekblad | nr. 7 | 13 februari 1987

Donald Duck is een uitgave van Oberon bv
Postbus 8003, 2001 HA Haarlem. Telefoon: 023-30430*
Directeur: Jan Stolker
Uitgever: Cees de Groot
Abonnementsprijs: ƒ 1,80 per week of ƒ 20,80 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers ƒ 1,85, België 35 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 59, 2000 - geen postzegel - 2000 VK Haarlem of bel 023 - 31942).
Betalingswijze: abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd.
Voor postabonnees: Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 - 31942). Bereikbaar van maandag t/m vrijdag van 8.30 - 16.45 uur. Bij correspondentie s.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor abonnees die hun blad via de bladenmen van Media Expresse ontvangen: U kunt zich wenden tot de bladenmen van Media Expresse of tot het dichtstbijzijnde regiokantoor: Arnhem 085-641211, Beilen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-211968, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.
Adreswijzigingen: Drie weken van te voren opgeven aan de bladenmen van Media Expresse of bij Klantenservice Donald Duck te Haarlem. Denk aan uw postcode.
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door klantenservice Donald Duck (zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Burgemeester Vederlaan 1, 3454 PE De Meern, telefoon: 03406-6061).
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 - 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgever is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernststraat 585, 1082 LD Amsterdam / Buitenveldert, telefoon 020 - 5495251. Tarievenkaart no. 22
Drukkerij: Nederlandse Rotogravure Maatschappij, Haarlem.

© 1987 The Walt Disney Company

8 710722 052011 00